

Rapport från Astrid Lindgren konferensen 14/11 2019
Av Karin Wegsjö, Sveriges Filmregissörer.

En dag som handlade mod, makt och ansvar.

Det var en varierande dag med många föreläsningar. Vissa starkt engagerande andra längre och blekare, men flera tankar att ta med. Sammanfattar här nedan några rader från de olika föreläsarna av det jag tyckte var intressant för oss som filmregissörer och människor.

Hela konferensen spelas även in för UR och kommer så småningom finnas på urplay.



Suzanne Osten, regissör och dramtiker pratade om leken som en nödvändig muskel. Den behöver tränas, underhållas. Hur gör vi detta i vår digitaliserade värld?

Vidare om den oerhörda betydelsen att SATSA PÅ BARNEN! Idag vet man från forskning att åren mellan 0-8 år är de allra viktigaste för människans utveckling, för att bli den man är.

Lasse Berg, författare och dokumentärfilmare startade med orden: I begynnelse fanns medkänsla. Han pratade vidare om att den förhistoriska människan överlevde utan varesig huggtänder eller genom att vara snabb, utan genom samarbete. Genom att hjälpa varandra. 38% av människorna i Europa idag lider av någon form av mentala störningar. Kanske är det de/vi som är friska med tanke på hur våra liv ser ut idag?

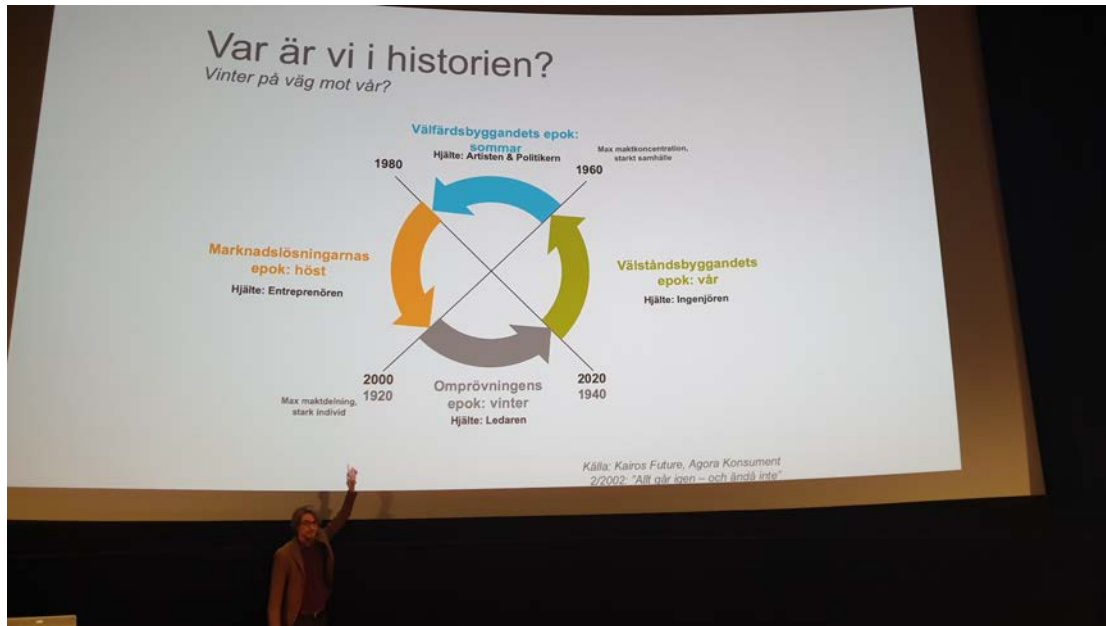


Lusine Djanyan och Aleksej Knedjakovski, medlemmar i Pussy Riot. De gav en kronologisk redogörelse hur de arbetat som aktivister och hur klimatet har hårdnat i Ryssland. De sa:

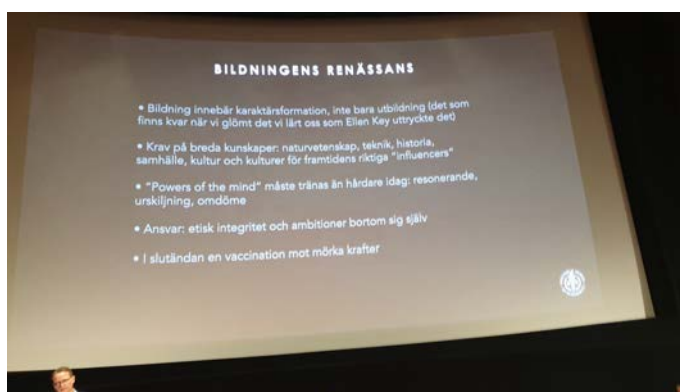
45 seconds in the Chatedral, 2 years in prison.

Jacqueline Woodson, författare tidigare Almaprisvinnare pratade om möjligheten för bra litteratur att ge både speglar och fönster. D.v.s att dels kunna spegla de som läser, igenkännbarheten, identifieringen och dels visa på andra världar, andra sätt att tänka och vara.

Josef Fares, regissör och här inbjuden som spelutvecklare pratade främst om betydelsen att tappa kontrollen, spåra ur och våga bryta normer. Att inte ta maktvärlden på allvar och lyssna på hjärtat.



Richard Molander, Kairos Future, pratade om den ångesttyngda, nymoraliska generation Z (födda på slutet av 90-talet, början av 2000) Det vill säga, de var födda när 9-11 hände men de minnas inte något av det. Det finns paralleller med 1920 talets generation. De tycker om starka ledare som står för sina åsikter.



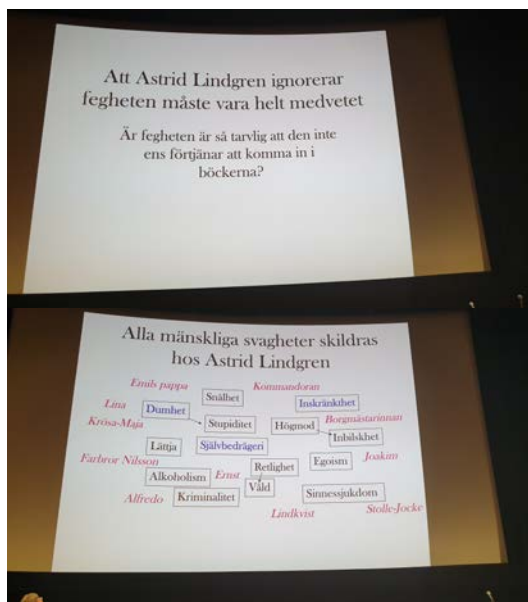
Lars Strannegård, rektor på Handels i Stockholm berättade om Handels väg mot bildning. Skillnaden mellan bildning och utbildning menar han är att utbildning oftast är för ett specifikt ändamål, något som i dessa föränderliga digitala tider lätt inaktuell. Bildning däremot innebär karaktärsformation och står för en process som fortsätter hela livet. På Handels satsar de nu på konst och kulturkunskap och vill på så sätt närma sig de stora universiteten utomlands (Oxford, Harvard) där den typen av bildning är självklar.

Carloe Bloch, verksamhetschef för Praesa, en organisation i Sydafrika jobbar med barn om berättande och läsande. De utvecklar metoder för barn som saknar möjlighet att läsa och skriva att ändå kunna berätta sina historier och få dem nerskrivan av andra.

Jenny Jägerfeld och Jonas Mosskin, författare och psykologer försökte tolka Pippi enligt olika psykologiska modeller.



Gabriela Pichler, regissör och manusförfattare pratade om att man behövde ett hjärta av stål för att kunna göra film i filmbranschen. Men sa också att därför är det så viktigt att hitta sina egna vägar och inte följa konventionerna- och jobba på att få in nya perspektiv i filmerna.



Agnes Wold, läkare och professor har letat efter feghet i Astrid Lindgrens böcker men hade mycket svårt att hitta det. Rädsla fanns, speciellt rädsla som övervanns och som då förvandlades till mod. (Mio min mio, Bröderna Lejonhjärta osv)

Men feghet? Möjligtvis visade Madickens pappa, Herrskapssocialisten som han kallades, tecken på feghet vid ett par tillfällen.

Emma Adbåge, författare och illustratör startade med en fråga som hon funderat på: Vad är farligast, vad är värst? Att springa ner för en brant backe och hoppa från sten till sten eller det farligare att sitta stilla i en mjuksoffa på en tjock matta och hålla någon i handen? Hon läste om Ronja rövardotter och konstaterade att Matti och Lovis lyckades att inte låta sin egen oro växa ut i Ronja. De släppte henne fri så hon kunde växa.